

المختصر في صفة الحج (الجمعية)

សេចក្តីសង្ខេបអំពីរបៀបនៃការធ្វើ

ហាជ្ឈ

សេចក្តីសង្ខេបអំពីរបៀបនៃការធ្វើហង្ស

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.

បន្ទាប់មក៖

នេះគឺជាសារសង្ខេបអំពីរបៀបនៃការធ្វើហង្សដែលយើងបានព្យាយាមរៀបរាប់អំពីប្រការចម្បងដែលអ្នកធ្វើហង្សចាំបាច់ត្រូវដឹង។

យើងសុំឱ្យអស់ឡោះជាម្ចាស់ប្រទាន់នូវភាពបរិសុទ្ធចំពោះកិច្ចការមួយនេះសម្រាប់ទ្រង់តែមួយគត់និងក្លាយជាប្រយោជន៍ដល់ប្រជាជនម៉ូស្លីមទាំងអស់គ្នា។

គណៈកម្មាធិការនៃអង្គការបម្រើការមាតិកាអ៊ីស្លាមជាភាសានានា

សេចក្តីផ្តើម

ទីមួយ៖

លក្ខខណ្ឌនៃការទទួលយកកិច្ចគោរពសក្ការៈ(អ៊ីហ្គាទាត់)

កិច្ចគោរពសក្ការៈមិនត្រូវបានទទួលយកនោះឡើយ លើកលែងតែមានលក្ខខណ្ឌទាំងពីរនេះ៖

អៀហឌ្រីស(ចិត្តស្មោះស)៖

ការមានចិត្តស្មោះសនៅក្នុងកិច្ចគោរពសក្ការៈចំពោះអស់ឡោះតែម្នាក់គត់។

ដូចដែលអស់ឡោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖

﴿وَمَا أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ خُلَفَاءَ...﴾

"ហើយពួកគេមិនត្រូវបានគេបញ្ជាឱ្យធ្វើអ្វីក្រៅពីឱ្យពួកគេគោរពសក្ការៈចំពោះអល់ឡោះ ដោយចិត្តស្មោះស និងត្រឹមត្រូវចំពោះទ្រង់ឡើយ" (គួរអាន ៩៨ : ៥) (អាល់តៃយីណៈ : ៥)

ហើយព្យាករិម្មហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖
«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِلكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى».

"ពិតប្រាកដណាស់
កិច្ចការ(អាម៉ាល់)ទាំងឡាយអាស្រ័យទៅតាមគោលបំណង(នៀត)
ហើយបុគ្គលគ្រប់រូបនឹងទទួលបានផល(ការតបស្នង)
តាមអ្វីដែលខ្លួនប៉ងប្រាថ្នា"^១

ត្រូវធ្វើតាមព្យាករិទាំងពាក្យសំដី និងទង្វើ
ព្យាករិម្មហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖
«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ».

"បុគ្គលណាដែលបង្កើតអ្វីមួយថ្មីនៅក្នុងកិច្ចការសាសនារបស់យើង
ដោយរារាំងមែនជាកិច្ចការដែលបានមកពីយើងទេ
នោះ គឺនឹងត្រូវគេបដិសេធចោល"^២ (រាយការណ៍ដោយ
អ៊ីម៉ាអាល់ពូខរី : ២៦៩៧ និង មូស្លីម : ១៧១៨)

1 នោះគឺ៖ បំណងនៃកិច្ចគោរពសក្ការៈគឺសំដៅទៅកាន់ទ្រង់តែមួយគត់ ងាកចេញពីអ្វីដែលផ្សេងពីទ្រង់ (តាហ្សៀរ អាសសាក់ទី : ទំព័រ ៥៣៨)
2 រាយការណ៍ដោយអ៊ីម៉ា ពូខរី លេខ ១ និង អ៊ីម៉ា មូស្លីម លេខ ១៩០៧
3 រាយការណ៍ដោយអ៊ីម៉ា ពូខរី លេខ ២៦៩៧ និង អ៊ីម៉ា មូស្លីម លេខ ១៧១៨

ហើយនៅក្នុងសេចក្តីរាយការណ៍ដោយមូស្លីម :
(១៧១៨) វិញគឺ៖

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ»

"បុគ្គលណាដែលធ្វើទង្វើ(អាម៉ាល់)អ្វីមួយ
ដោយវាពុំមែនជាកិច្ចការដែលបានមកពីយើងទេ
នោះ គឺនឹងត្រូវគេបដិសេធចោល"។

ទីមួយ៖ ក្បួនច្បាប់នៃមីកត

មីកត

គឺជាកន្លែងទាំងឡាយដែលព្យាករិមូហាំម៉ាត់បានកំណត់ដើម្បីចាប់ផ្តើមនៀត(ប៉ង)អៀហរ័មសម្រាប់អ្នកដែលមានបំណងចង់ធ្វើហដ្ឋី ឬអ៊ីរ៉ោះ។

ជនណាដែលឆ្លងកាត់កន្លែងណាមួយនៃមីកតនោះដោយមានបំណងចង់ធ្វើហដ្ឋី ឬអ៊ីរ៉ោះ គឺចាំបាច់ត្រូវនៀត(ប៉ង)អៀហរ័មពីកន្លែងនោះ។ ដោយមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យឆ្លងកាត់វាដោយមិនបានអៀហរ័មឡើយ។

អ្នកដែលនៅជិតម៉ាក្ក៖

នោះកន្លែងនៀត(ប៉ង)អៀហរ័មរបស់គេគឺកន្លែងរបស់គេ។

ដោយគេត្រូវនៀត(ប៉ង)អៀហរ័មសម្រាប់ធ្វើហដ្ឋីនិងអ៊ីរ៉ោះ ពីទីនោះ។

1 រាយការណ៍ដោយអ៊ីម៉ា មូស្លីម លេខ ១៧១៨

ចំពោះប្រជាជនម៉ាក្នុះ
និងអ្នកដែលមានបំណងនៀត(ប៉ង)អៀហរឹមពីទី
នោះ៖
ពួកគេត្រូវនៀត(ប៉ង)អៀហរឹមសម្រាប់ហង្សីពីម៉ាក្នុះ។
រីឯអ៊ីរ៉េវិញ
ពួកគេត្រូវចេញទៅក្រៅទឹកដីហរឹមហើយនៀត(ប៉ង)
អៀហរឹមពីទីនោះដូចជានៅកន្លែងតាន់អ៊ុម
និងកន្លែងផ្សេងទៀត។

ហើយសម្រាប់អ្នកដែលជិះយន្តហោះ៖
គាត់ត្រូវនៀត(ប៉ង)អៀហរឹមនៅពេលគាត់ទៅដល់ក
ន្លែងដែលបានកំណត់សម្រាប់នៀត(ប៉ង)អៀហរឹម
នោះ។ ដូច្នេះគាត់ត្រូវរៀបចំនិងស្លៀកពាក់
អៀហរឹមមុនពេលទៅដល់មីកត(កន្លែងដែលត្រូវនៀ
ត(ប៉ង)អៀហរឹម) ហើយនៅពេលគាត់ទៅដល់នោះ
គឺគាត់ត្រូវនៀត(ប៉ង)អៀហរឹមភ្លាមៗ
ដោយមិនអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ពន្យារពេលរហូតដល់គាត់
ចុះចតនៅអាកាសយានដ្ឋានឡើយ
ហើយគាត់អាចធ្វើការតាល់ពីយ៉ះមុនទៅដល់មីកត
ព្រោះខ្លាចមិនទាន់
ដោយសារល្បឿនលឿននៃយន្តហោះ។

ទីពីរ៖ ប្រភេទនៃការធ្វើហង្សី និងក្បួនច្បាប់របស់វា

ចំពោះហង្សី គឺមានបីប្រភេទ៖ ហង្សីតាម៉ាត់តួក
ហង្សីអ៊ុហ្វរីន និងហង្សីគីរីន។
ហើយហង្សីតាម៉ាត់តួក
គឺល្អជាងគេសម្រាប់អ្នកដែលមានសត្វជំនួសសំឡេង។

ដោយគេត្រូវអៀបរមអ៊ុំមរោះក្នុងបណ្តាខែហាជ្ឈិ
ហើយត្រូវធ្វើដំណើរទៅកាន់ម៉ាស៊ីតអាល់ហារីមដើម្បី
ធ្វើអ៊ុំមរោះ(តវ៉ាហ្វា សាអ៊ី រួចកោរសក់
ឬកាត់វាដើម្បីបញ្ចប់អៀបរម) បន្ទាប់មក
គេត្រូវអៀបរមដើម្បីធ្វើហាជ្ឈិម្តងទៀតនៅក្នុងឆ្នាំដ
ដែលនោះ។

ហាជ្ឈិអ៊ុំហ្វរៈ គឺគេអៀបរមហាជ្ឈិតែមួយប៉ុណ្ណោះ។
បន្ទាប់មក នៅពេលដែលគេទៅដល់ម៉ាក្កៈ
គេតប្បីតវ៉ាហ្វាគូទូម(តវ៉ាហ្វាពេលទៅដល់)។ បន្ទាប់មក
ត្រូវសាអ៊ីសម្រាប់ហាជ្ឈិរបស់គេ(គេអាចសាអ៊ីក្រោយពេ
លតវ៉ាហ្វាគូទូមរួច
ឬក៏ពន្យារពេលរហូតដល់តវ៉ាហ្វាអ៊ុំហ្វាហ្វៈរួចក៏បាន)។
ហើយគេមិនអាចកាត់ឬកោរសក់
និងតាហាល់លុល(បញ្ចប់អៀបរម)ឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ
គេត្រូវបន្តស្ថិតនៅក្នុងអៀបរមរបស់ខ្លួន
រហូតដល់ពេលគប់គោលអាក់ហ្កៈនាថ្ងៃរ៉យ៉ាហាជ្ឈិ
និងបានកោរសក់រួច។

ហាជ្ឈិគីរីនៈ
គឺគេត្រូវអៀបរមអ៊ុំមរោះនិងហាជ្ឈិជាមួយគ្នា។
ហើយគេត្រូវសូត្រនៅពេលអៀបរមថាៈ (لبيك اللهم عمرة)
وجبا) ។

ការធ្វើហាជ្ឈិគីរីនគឺដូចគ្នាទៅនឹងការធ្វើហាជ្ឈិអ៊ុំហ្វរ
ទដែរ តែខុសត្រង់អ្នកដែលធ្វើហាជ្ឈិគីរីននេះ
តម្រូវសំឡេះសក្ខីជំនួន
រីឯហាជ្ឈិអ៊ុំហ្វរៈមិនតម្រូវសំឡេះសក្ខីជំនួននោះទេ។

ទីបី: របៀបធ្វើហង្ស និង ក្បួនច្បាប់របស់វា

ចំពោះអ្នកដែលចង់(ប៉ង)អៀររមែងធ្វើហង្ស
គឺគេត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

ដូតទឹក

ដែលវាគឺជាស៊ីណ្តូដែលត្រូវបានជំរុញណែនាំសម្រាប់បុរស
និងស្ត្រី សូម្បីតែស្ត្រីដែលមករដូវ
និងស្ត្រីក្រោយសម្រាលកូន។

ប្រើទឹកអប់ដែលល្អបំផុតដែលគេមាននៅលើក្បាល
និងពុកចង្ការរបស់គេ
ហើយគ្មានបញ្ហាអ្វីឡើយប្រសិនបើមានសល់ស្លាកស្នាម
បន្ទាប់ពីអៀររមែង។ ចំពោះស្ត្រីវិញ គឺហាមប្រើទឹកអប់
ដើម្បីកុំឱ្យបុរសដទៃស្រង់ក្លិនរបស់នាង។

ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់អៀររមែង
ដែលជាក្រណាត់ពីរដុំ(សម្រាប់រុំផ្នែកខាងលើ
និងខាងក្រោម)
ហើយតាមស៊ីណ្តូគួរប្រើក្រណាត់ពណ៌សដែលស្អាត
ឬថ្មី។

ចំណែកស្ត្រីអាចស្លៀកអ្វីក៏បានដែលនាងពេញចិត្ត
ដោយមិនបង្ហាញភាពនើតឆាយ
ហើយជៀសវាងពាក់នីកប(ក្រណាត់បិទមុខ)
និងពាក់ស្រោមដៃ ដោយគេអាចគ្របមុខ
និងដៃរបស់នាងជាមួយអ្វីផ្សេងទៀតបាន។

ច្បាប់បានចែងគួរតម្កល់សឡាតមុននឹងនៀត(ប៉ង)
អៀររមែង ជាសឡាតហ្វឺរទូ ឬសឡាតស៊ូណិត
តែមិនមែនវ៉ាជិប(ចាំបាច់)នោះទេ។

លឹក ល្ហែម ឆែរ (ឆែរ) គេត្រូវសូត្រនៅពេលអៀបរមថា៖
 លឹក ល្ហែម ឆែរ (ឆែរ) បើគេធ្វើហឆ្លីតាម៉ាត់តួក ។
 លឹក ល្ហែម ឆែរ (ឆែរ) បើគេធ្វើហឆ្លីអ៊ុហ្វរទ។
 លឹក ល្ហែម ឆែរ (ឆែរ) បើគេធ្វើហឆ្លីគីរីន។

ប្រសិនបើអ្នកនៀត(ប៉ង)អៀបរម
 ខ្លាចមានឧបសគ្គដែលនឹងរារាំងគេពីការបញ្ចប់ការ
 ធ្វើអ៊ុហ្វរនោះ
 គេគួរតែដាក់លក្ខខណ្ឌពេលនៀត(ប៉ង)អៀបរមនោះ
 ដោយសូត្រថា៖ (ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ)
 " ឡាប់តែកល់ឡ ហ៊ុមម៉ាអ៊ុហ្វរ វ៉ាអិនហាប៉ាសានី
 ហាពិសុន វ៉ាម៉ាហាល់លី ហៃស៊ីហាប៉ាសានី " ។
 ប្រសិនបើគេបានដាក់លក្ខខណ្ឌហើយមានអ្វីមួយដែល
 រារាំងគេពីការបញ្ចប់ការធ្វើអ៊ុហ្វរ
 នោះគេអាចបញ្ចប់អៀបរមនៅពេលនោះ
 ឬកន្លែងនោះបាន។

បន្ទាប់មកគេគប្បីសូត្រតាមពីយ៉ះឱ្យបានច្រើន
 ដោយពោលថា៖ : (ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ ឆែរ)
 ចំពោះបុរសត្រូវសូត្រដោយបន្តិចបន្តួច
 និងស្រ្តីក៏ដូចគ្នាដែលនៅពេលដែលគ្មានវត្តមានបុរស
 ដែលមិនមែនជាម្ចាស់រម។ ហើយគប្បីលើគេសូត្រតាមពីយ៉ះ
 ឱ្យបានច្រើនជាពិសេសនៅពេលដែលស្លាប់ឬក
 កន្លែង និងពេលវេលា
 ដូចជានៅពេលដែលគេឡើងទៅកាន់ទីខ្ពស់

ឬចុះទៅទីទាប

ឬពេលដែលយប់

ឬថ្ងៃជិតចូលមកដល់។

ការសូត្រគាល់ពីយ៉ះសម្រាប់អ្នកធ្វើអ៊ីរ៉ោះ
គឺគប្បីធ្វើវាចាប់តាំងពីផ្ដើមនៀត(ប៉ង)អៀហរ៉ម
រហូតដល់ចាប់ផ្ដើមតវ៉ាហ្វ(ដើរប្រទក្សិណដុំវិញកាក់ហ្គ្រះ
)។ រីឯសម្រាប់អ្នកធ្វើហាជ្ឈីវិញ
គឺចាប់តាំងពីផ្ដើមនៀត(ប៉ង)អៀហរ៉មរហូតដល់ចា
ប់ផ្ដើមគប់គោលអាក់ហ្គ្រះនៅថ្ងៃរ៉យ៉ា។

អ្នកដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងអៀហរ៉ម
ត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្នកុំឱ្យធ្លាក់ចូលទៅក្នុងប្រការដែល
គេបានហាមឃាត់ណាមួយក្នុងអំឡុងពេលនោះ
រហូតដល់គេត្រូវបានបញ្ចប់រួចរាល់ពីអៀហរ៉មជាមុន
សិន។

ទីបួន៖ បម្រាមទាំងឡាយនៃអៀហរ៉ម

បម្រាមទាំងឡាយនៃអៀហរ៉មមានដូចជា៖

-
- 1 អត្ថន័យនៃពាក្យគាល់ពីយ៉ះគឺ៖ «لبيك» គឺឆ្លើយតបនឹងបទបញ្ជារបស់ទ្រង់
និងគោរពប្រណិបតន៍របស់គេចំពោះទ្រង់ ជាបន្តបន្ទាប់។ «إن الحمد والنعمة لك
والملك» គឺជាការសរសើរដ៏ពេញលេញទៅចំពោះទ្រង់ ដោយក្តីស្រឡាញ់
និងការគោរពតម្កើង
ដែលទ្រង់ប្រទានដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នូវលាភសក្ការៈជាច្រើនដែលគេចង់
បាន និងបញ្ចេញសិរីរុងរឿងដែលគេមិនពេញចិត្ត។
ហើយទ្រង់គឺជាស្តេចតែមួយអង្គគត់ដែលមហាឆ្នាំងក្លា។ «لا شريك لك»
គឺគ្មាននរណាម្នាក់ដែលរួចចំណែកជាមួយទ្រង់នូវអ្វីដែលជាកំលាំងសម្រាប់ទ្រ
ង់នោះឡើយចំពោះលក្ខណៈដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់
ដោយទ្រង់តែម្នាក់គត់ដែលជាស្តេច ជាអ្នកបង្កើត គ្រប់គ្រង
និងត្រូវគេគោរពសក្ការៈ។ សេចក្តីសង្ខេប (22/ 96) العثيمين ۞

ការ

ឬកាត់

ឬដកសក់និងរោមនៃផ្នែកណាមួយនៃរាងកាយ។

កាត់ក្រចកដៃ ឬក្រចកជើង។

គ្របក្បាលនឹងអ្វីម្យ៉ាងជាប់នឹងក្បាល ដូចជា៖

សាល់ មួក ក្រណាត់ កន្សែងឬអ្វីផ្សេងពីនេះ។

រីឯការគ្របក្បាលពីខាងលើ(មិនជាប់ផ្ទាល់នឹងក្បាល)

ដូចជាដំបូលយានជំនិះ ឬដំត្រជានើម

គឺគ្មានបញ្ហាឡើយ។

នេះជាបម្រាមដែលគេហាមឃាត់ចំពោះតែបុរសប៉ុ

ណោះ។

ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់មានថ្មើរដែលគេតែងពាក់វា

ជាធម្មតា ដូចជា៖ អាវ ខោ អាវក្រៅ ស្រោមជើង

និងស្រោមដៃជាដើម។

នេះជាបម្រាមដែលគេហាមឃាត់ចំពោះតែបុរសប៉ុ

ណោះ។ ចំណែកស្ត្រីវិញគឺត្រូវបានហាមឃាត់ដូចជា៖

ពាក់ស្បៃគ្របមុខ និងបិទមុខ៖

ស្ត្រីត្រូវបើកមុខរបស់ខ្លួន(ក្នុងពេលស្ថិតក្នុងតំណាង

អៀបរម័យ)

លើកលែងតែពេលដែលមានបុរសដទៃ(ដែលអាចរៀប

បការនឹងគ្នាបាន)ដើរកាត់ប៉ុណ្ណោះ។ ពេលនោះ

នាងអាចគ្របមុខរបស់នាងបាន

ហើយបើទោះជាគ្រណាត់គ្របមុខនោះប៉ះស្បែកមុខរបស់

នាងក៏ដោយ ក៏គ្មានបញ្ហាអ្វីដែរ។

ការពាក់ស្រោមដៃ

ហើយនៅតែពេលដែលមានបុរសដទៃ(ដែលអាចរៀប

ការនឹងគ្នាបាន)

ដើរកាត់ឬនៅជិតគឺនាងត្រូវដាក់ដៃចូលទៅខាងក្នុង
អារវរបស់នាង។

ប្រើប្រាស់គ្រឿងក្រអូប និងទឹកអប់
មិនថាលើសម្លៀកបំពាក់ ឬលើខ្លួនប្រាណឡើយ។
សម្លាប់សត្វ

ឬប្រមាញ់សត្វទោះបីជាមិនសម្លាប់រាក់ដោយ។

ធ្វើការភ្ជាប់ពាក្យ

មិនថាសម្រាប់ខ្លួនឯងឬអ្នកដទៃនោះទេ។

រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍(អាកត់នីកាស)។

ការប៉ះពាល់គ្នាប្តីប្រពន្ធ ដូចជាឱបថើប
ស្លាបអង្កែលដោយមានចំណង់តណ្ហា។

រួមមេត្រីរវាងប្តីប្រពន្ធ។

ទីប្រាំ៖

របៀបតវ៉ាហ្វ(ការដើរប្រទក្សិណជុំវិញកាក់ហ្កុះ)

នៅពេលដែលគេចូលដល់ម៉ាស្ថិតអាល់ហារីម

គេគប្បីឈានជើងស្តាំចូលមុន

និងត្រូវសូត្រទូអាពេលចូលម៉ាស្ថិត

ហើយទូអាដែលត្រឹមត្រូវនោះសូត្រថា៖ "اللهم افتح لي أبواب رحمتك" ។

វាជាទូអាដែលគប្បីសូត្រវានៅពេលចូលម៉ាស្ថិតទាំង

ឡាយ មិនសម្រាប់តែម៉ាស្ថិតអាល់ហារីមឡើយ។

ពេលដែលគេទៅដល់កាក់ហ្កុះ

គឺត្រូវបញ្ឈប់ការសូត្រតាល់ពីយៈមុននឹងគេចាប់ផ្តើម

តវ៉ាហ្វ។

ហើយចំពោះបុរស

គេគប្បីតវ៉ាហ្វដោយបើកស្មាស្តាំ

ដោយត្រូវដាក់ក្រណាត់អៀបរម័តីក្រោមភ្លៀកខាង

ស្តាំ និងដោយអៀបរម័តីលើស្មាឆ្វេង។

នៅពេលដែលគេបញ្ចប់តវ៉ាហ្វ

គឺត្រូវគ្របស្មារបស់គេវិញ

ពីព្រោះថាការបើកស្មាសម្រាប់តែពេលតវ៉ាហ្វប៉ុណ្ណោះ។

ដើម្បីចាប់ផ្តើមតវ៉ាហ្វ

គេគប្បីឆ្ពើរឆ្ពោះទៅកាន់ហាជីរ៉ុលអាសវ៉ាត់(ថ្មខ្មៅ)

ហើយឱ្យសាឡាមដោយយកដៃស្តាំប៉ះលើវា រួចចើបវា។

តែប្រសិនបើមិនមានភាពងាយស្រួលក្នុងការធ្វើដូច្នេះទេ

គឺត្រូវបែរខ្លួនទៅកាន់វា

រួចលើកដៃស្តាំតម្រង់ទៅកាន់វាគឺគ្រប់គ្រាន់ហើយ។

ជាការល្អប្រសើរ

គឺមិនត្រូវប្រជ្រៀតគ្នា

ដែលបង្កជាផលប៉ះពាល់

និងមានការលំបាកដល់អ្នកដទៃនោះឡើយ។

ហើយនៅពេលឱ្យសាឡាមដោយយកដៃស្តាំប៉ះលើ

ហាជីរ៉ុលអាសវ៉ាត់

ឬលើកដៃតម្រង់ទៅវានោះគឺគប្បីសូត្រថា៖

(الله

اکبر)(អល់ឡហ្វិអ៊ិកពើរ) ។

បន្ទាប់មកត្រូវចាប់ផ្តើមពីស្តាំ

ដោយដាក់កាក់ហ្គុះនៅខាងឆ្វេងដៃ

នៅពេលទៅដល់ជ្រុងយ៉ាម៉ានី

គេគប្បីស្នាបវា

តែមិនតម្រូវឱ្យចើបឡើយ។

តែបើមិនមានភាពងាយស្រួលក្នុងការធ្វើដូចនោះទេ

ចូរកុំប្រជ្រៀតគ្នាដើម្បីធ្វើវា
ហើយមិនតម្រូវឲ្យលើកដៃតម្រង់ទៅវាពីចម្ងាយនោះ
ទេ។

ហើយនៅចន្លោះរវាងជ្រុងយ៉ាម៉ានី
និងហាដ៊ីរុលអាសវ៉ាត់ គេតប្បិសូត្រថា៖ (رَبَّنَا آتِنَا فِي
(الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) ។

រាល់ពេលដែលគេឆ្លងកាត់ហាដ៊ីរុលអាសវ៉ាត់
គឺត្រូវលើកដៃតម្រង់កៅកាន់វា ហើយសូត្រ(الله
اکبر)(អល់ឡហ្គីអ៊ីកពើរ) ។

ហើយនៅពេលតវ៉ាហ្វាតេអាចសុំទូអា ហ្ស៊ីកៀរ
និងសូត្រអាល់គ្គុរអានតាមដែលគេពេញចិត្ត។

តាមស៊ុណ្ណៈចំពោះបុរសតប្បិរត់តិចៗនៅបីជុំដំបូង
រីឯបួនជុំចុងក្រោយមិនត្រូវរត់តិចៗនោះទេ
គឺដើរធម្មតា។

នៅពេលដែលគេតវ៉ាហ្វាបានគ្រប់ប្រាំពីរជុំហើយ
គេត្រូវដើរឆ្ពោះទៅកាន់ផ្នែកខាងក្រោយនៃម៉ាកមអ៊ី
ព្រហ៊ីម ហើយសូត្រថា៖ (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى)
ហើយសឡាតពីរវគ្គកាត់នៅទីនោះប្រសិនបើមានភាព
ងាយស្រួល ឬកន្លែងណាក៏បានក្នុងម៉ាស៊ីតអាល់ហារីម
ប្រសិនបើមានការលំបាក ឬចង្អៀត។ក្នុងវគ្គកាត់ទីមួយ
បន្ទាប់ពីសូត្រអាល់ហ្វាទីហៈ គេត្រូវសូត្រស៊ីរ៉ោះ៖
អាល់កាហ្ស៊ីរុន (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ហើយក្នុងវគ្គកាត់ទីពីរ
បន្ទាប់ពីសូត្រអាល់ហ្វាទីហៈ គេត្រូវសូត្រស៊ីរ៉ោះ៖
អាល់អៀខ្លីស (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ។

(...وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى...)

(...ហើយចូរពួកអ្នកយកម៉ាកមអ៊ីប្រហឹមជាកន្លែងស
 ឡាត...) [អាល់ប៉ាក៍រ៉េ: ៖ ១២៥]
 ហើយសឡាតពីរវត្តាត់នៅទីនោះប្រសិនបើមានភាព
 ងាយស្រួល ឬកន្លែងណាក៏បានក្នុងម៉ាស្តិកអាល់ហារីប
 ប្រសិនបើមានការលំបាក ឬចង្អៀត។
 ក្នុងវត្តាត់ទីមួយ បន្ទាប់ពីសូត្រអាល់ហ្វាទីហៈ
 គេត្រូវសូត្រស៊ីរ៉េ៖

(قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ)

(قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) [អាល់កាហ្វីរ្វីន ៖ ១] ក្នុងវត្តាត់ទីពីរ
 បន្ទាប់ពីសូត្រអាល់ហ្វាទីហៈ គេត្រូវសូត្រស៊ីរ៉េ៖

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) [អាល់អ៊ីឡើស ៖ ១]

ទីប្រាំមួយ៖ របៀបសាអ៊ី

ក្រោយតវ៉ាហ្វា និងសឡាតរួចរាល់
 គេត្រូវចាកចេញទៅកាន់កន្លែងសាអ៊ី។
 នៅពេលដែលគេទៅជិតដល់ភ្នំសហ្វា
 គេត្រូវសូត្របន្ទូលរបស់អល់ឡោះ៖ (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ) ។
 "أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ" ។ (شَعَائِرُ اللَّهِ

(إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...)

(إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...) បន្ទាប់មកសូត្រថា៖

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»

> 1 > أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ា មូស្លីម លេខ ១២១៨

បន្ទាប់មក

ត្រូវឡើងលើភ្នំសហ្វា

រួចតម្រង់ទៅកាន់កាក្កៈ លើកដៃទាំងពីរសូត្រ (الله لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده) សូត្រវាចន្តបីដង។
និងបួងសួងសុំទូរាស្ត្រអ្វីដែលគេប្រាថ្នា។

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

បន្ទាប់មក

ត្រូវចុះពីភ្នំសហ្វា

រួចដើរតម្រង់ទៅកាន់ភ្នំម៉ារវៈ។

លុះពេលគេទៅដល់បង្គោលបែតងទាំងពីរ
ចំពោះបុរសគប្បីត្រូវតតិចៗនៅចន្លោះបង្គោលទាំង
ពីរនោះ ចំណែកឯស្រ្តីវិញ គឺត្រូវដើរធម្មតា។

នៅពេលទៅដល់ភ្នំម៉ារវៈ

គឺត្រូវតម្រង់ទៅកាន់កាក្កៈ ហើយលើកដៃទាំងពីរ
រួចសូត្រដូចអ្វីដែលគេបានសូត្រនៅភ្នំសហ្វាដែរ។
(កថាខណ្ឌលេខ ២)

បន្ទាប់មក

ត្រូវចុះពីភ្នំម៉ារវៈ

រួចដើរសំដៅទៅកាន់ភ្នំសហ្វាវិញ។

លុះពេលគេទៅដល់បង្គោលបែតងទាំងពីរ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ា មូស្លីម លេខ ១២១៨

ចំពោះបុរសគប្បីត្រូវតែតិចៗនៅចន្លោះបង្គោលទាំងពីរនោះ។

គេត្រូវធ្វើបែបនេះ រហូតដល់គ្រប់ប្រាំពីរជុំ។ ពេលចេញពីភ្នំសហ្វាទៅដល់ភ្នំម៉ារ៉េ រាប់ថាមួយជុំ ហើយពេលត្រឡប់មកវិញ រាប់ថាមួយជុំទៀត។

ក្នុងពេលសាអ៊ី ស៊ីណិតបង្កើននូវការហ្ស៊ីកៀរ សូត្រអាល់គ្រូអាន និងសុំទូអាតាមដែលគេពេញចិត្ត។

ទីប្រាំពីរ៖ របៀបនៃការកោរ ឬកាត់សក់

នៅពេលដែលអ្នកធ្វើអ៊ីរ៉េបានបញ្ចប់ការតវ៉ាហូ និងសាអ៊ីរួចរាល់ គេត្រូវកាត់សក់ ឬកោរសក់។ ដោយស៊ីណ្តៈ គប្បីត្រូវកាត់ ឬកោរសព្វពេញក្បាលរបស់គេ សម្រាប់បុរស។

ការកោរ គឺប្រសើរជាងកាត់។

លើកលែងតែគេធ្វើហាដ្ឋី ហើយថ្ងៃធ្វើហាដ្ឋីខិតជិតមកដល់ ដោយខ្លាចសក់ដុះមិនទាន់ នោះកាត់សក់ខ្លីគឺជាការល្អ។

ចំណែកឯស្ត្រីវិញគឺត្រូវកាត់សក់របស់នាងប្រវែងមួយថ្នាំងដែរ។

រីឯអ្នករៀបរម័ងធ្វើហាដ្ឋីអ៊ីហ្វរីទ ឬហាដ្ឋីគីរីន គឺមិនត្រូវកាត់ ឬកោរសក់របស់គេឡើយ រហូតដល់ថ្ងៃយ៉ាបន្ទាប់ពីគប់គោលអាក់ហ្គុរូច។

ដោយធ្វើដូចនេះរួច មានន័យថា អ្នកធ្វើអ៊ីរ៉េ ឬអ្នកធ្វើហាដ្ឋីតាម៉ាត់តូក បានបញ្ចប់អ៊ីរ៉េរបស់គេចប់សព្វគ្រប់ហើយ។

របៀបនៃការធ្វើហាជ្ជី

ទីមួយ៖ អៀហរមហាជ្ជី

ស៊ីណ្តៈសម្រាប់អ្នកដែលមានបំណងនៀតអៀហរមហាជ្ជី
គឺគេត្រូវនៀតនៅពេលទូហមុនថ្ងៃត្រង់ក្នុងថ្ងៃតើរវី
យ៉ៈ ដែលជាថ្ងៃទីប្រាំបីនៃខែហ្ស៊ីលហ៊ុជ្ជៈ
ពីទីកន្លែងដែលគេចង់ធ្វើហាជ្ជីនោះ
សម្រាប់អ្នកដែលនៅម៉ាក្កៈ
ឬអ្នកដែលនៅផ្សេងពីតំបន់មីកត។
ចំណែកអ្នកដែលត្រូវឆ្លងកាត់កន្លែងមីគតណាមួយ
ចាំបាច់ត្រូវនៀតអៀហរមហាជ្ជីពីកន្លែងនោះ។

ហើយគេត្រូវអនុវត្តនៅពេលអៀហរមហាជ្ជីដូចគ្នា
ទៅនឹងពេលអៀហរមហាជ្ជីអ៊ីរ៉ាងៈ ដូចជា៖ ដូតទឹក
ប្រើគ្រឿងក្រអូប និងស្លៀកសម្លៀកបំពាក់អៀហរម
សឡាត នៀតអៀហរមហាជ្ជី នឹងពេលតាល់ពីយ៉ៈ
លើកលែងតែធ្វើហាជ្ជីត្រូវពោលថា៖ (لَبَّيْكَ حَجًّا)
ហើយធ្វើអ៊ីរ៉ាងៈវិញ ត្រូវពោលថា៖ (لَبَّيْكَ عَمْرًا)។

ប្រសិនបើអ្នកនៀត(ប៉ង)អៀហរម
ខ្លាចមានឧបសគ្គដែលនឹងរារាំងគេពីការបញ្ចប់ការ
ធ្វើអ៊ីរ៉ាងៈនោះ
គេគួរតែដាក់លក្ខខណ្ឌពេលនៀត(ប៉ង)អៀហរមនោះ
ដោយសូត្រថា៖ (إِنَّ حَبْسَنِي حَابِسٌ فَمَحَلِّي حَيْثُ
لَبَّيْتُكَ) " ឡាប់តែកល់ឡ ហ៊ុមម៉ាអ៊ីរ៉ាងៈ វ៉ាអិនហាប៉ាសានី
ហាពិសុន វ៉ាម៉ាហាល់លី ហៃស្វីហាប៉ាសានី " ។

ប្រសិនបើគេបានដាក់លក្ខខណ្ឌហើយមានអ្វីមួយដែល
រារាំងគេពីការបញ្ចប់ការធ្វើអ្វីរ៉ាំរ៉ៃ
នោះគេអាចបញ្ចប់អៀហរឹមនៅពេលនោះ
ឬកន្លែងនោះបាន។

បន្ទាប់មកគេគប្បីសូត្រតាស់ពីយៈឱ្យបានច្រើន
ដោយពោលថា៖ : (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ
الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمَلِكَ لَا شَرِيكَ)។
ចំពោះបុរសត្រូវសូត្រវាដោយបន្តិចសំឡេង
និងស្ត្រីក៏ដូចគ្នាដែរនៅពេលដែលគ្មានវត្តមានបុរស
ដែលមិនមែនជាម្ចាស់រឹម។ហើយគប្បីលើគេសូត្រតាស់
ពីយៈឱ្យបានច្រើនជាពិសេសនៅពេលដែលផ្លាស់ប្តូរក
ន្លែង និងពេលវេលា
ដូចជានៅពេលដែលគេឡើងទៅកាន់ទីខ្ពស់
ឬចុះទៅទីទាប ឬពេលដែលយប់
ឬថ្ងៃជិតចូលមកដល់។

ការសូត្រតាស់ពីយៈ
គឺចាប់តាំងពីនៀត(ប៉ង)អៀហរឹមរហូតដល់ចាប់ផ្តើម
គប់គោលអាក់ហ្គុះនៅថ្ងៃរ៉ាំរ៉ៃ។

អ្នកដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងអៀហរឹម
ត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្នកុំឱ្យធ្លាក់ចូលទៅក្នុងប្រការដែល
គេបានហាមឃាត់ណាមួយក្នុងអំឡុងពេលនោះ
រហូតដល់គេត្រូវបានបញ្ចប់រួចរាល់ពីអៀហរឹមជាមុន
សិន។

ទីពីរ៖ ការស្នាក់នៅមីណា

ក្រោយមក
គប្បីរូបគេត្រូវចាកចេញទៅកាន់មីណាមុនថ្ងៃត្រង់ក្នុង
ដងថ្ងៃទី៨ ហើយត្រូវស្នាក់នៅនិងសឡាតហ្សឺហោរ អាសើរ
ម៉ាហ្គ្រីប អ៊ីស្លា
និងស៊ីពុសនៅទីនោះដោយត្រូវបង្រួមសឡាត(កសើរ)
តែមិនត្រូវផ្គុំសឡាត(ជម័ក់)នោះទេ។
ព្រោះព្យាករីមូហាំម៉ាត់
លោកបានបង្រួមសឡាត(កសើរ)
តែមិនផ្គុំសឡាត(ជម័ក់)នោះទេ។

ទីបី៖ ការស្នាក់នៅអាវហ្វ្រូនិងមុហ្សូទីលីហ្វ្រូន

នៅពេលថ្ងៃរះនាថ្ងៃអាវហ្វ្រូនដែលជាថ្ងៃទីប្រាំបួននៃ
ខែហ្សិលហ្ស៊ីដ្លូន៖
អ្នកធ្វើហាជ្វីត្រូវធ្វើដំណើរចាកចេញពីមីណាឆ្ពោះទៅ
កាន់អាវហ្វ្រូន ដោយស៊ីណិតឱ្យស្នាក់នៅឯ ណាមីរ៉ោះ
រហូតដល់ថ្ងៃជ្រេ ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន
តែបើមិនអាចធ្វើដូច្នេះទេក៏គ្មានបញ្ហានោះដែរ។
ហើយនៅពេលថ្ងៃជ្រេ គេត្រូវសឡាតហ្សឺហ្សឺរ
និងអាសើរ ដោយត្រូវបង្រួម និងផ្គុំសឡាត(កសើរ
និងជម័ក់)
ដោយជម័ក់តិកទីម(យកសឡាតអាសើរមកសឡាតក្នុង
ពេលហ្សឺហោរ) ដូចដែលព្យាករីធ្លាប់បានធ្វើ។
ក្រោយសឡាតរួច គេត្រូវធ្វើការហ្សឺកៀរ
និងសុំទូអាប្រកបដោយការទទួលបានអង្វរករចំពោះអល់
ឡោះជាម្ចាស់។

គេត្រូវសុំទូអាទូអ្វីដែលគេចង់បានដោយលើកដៃទាំងពីរ តម្រង់ទៅកាន់គិបឡាត។

ហើយទូអាដែលព្យាករិស្តត្រច្រើនជាងគេនៅកន្លែងនោះគឺ៖ " لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو " على كل شيء قدير ។

ប្រសិនបើគេអស់កម្លាំង ហើយចង់សម្រាក ឬចង់និយាយជាមួយមិត្តរបស់គេ នោះគេគួរសន្មតាអំពីអ្វីដែលមានប្រយោជន៍ ឬអានសៀវភៅណាដែលមានប្រយោជន៍តាមដែលគេអាចធ្វើបាន

ជាពិសេសសៀវភៅដែលទាក់ទងនឹងភាពសប្បុរស និងការប្រទានដ៏បរិបូរណ៍របស់អល់ឡោះ ដើម្បីពង្រឹងក្តីសង្ឃឹមនៅថ្ងៃនោះ ទើបជាការល្អ។ បន្ទាប់មកគេគួរត្រលប់ទៅបន្តសុំទូអាដោយការទទួលបានអង្វរករចំពោះអល់ឡោះជាម្ចាស់។

ហើយត្រូវចាប់យកឱកាសនៃការសុំទូអានៅមុនពេលថ្ងៃជិតលិច

ព្រោះការទូអាដ៏ល្អបំផុតគឺការទូអានៅថ្ងៃអារ៉ាប្យ៖

ហើយនៅពេលថ្ងៃលិច អ្នកធ្វើហាជ្វីត្រូវធ្វើដំណើរទៅកាន់មុហ្សូទើលីហ្វ៖

ហើយនៅពេលអ្នកធ្វើហាជ្វីទៅដល់មុហ្សូទើលីហ្វ៖ គេត្រូវសឡាតម៉ាហ្គ្រីប និងអ៊ីស្លា ដោយបង្រួម និងផ្គុំសឡាត(កសើរ និងជម័ក់)។

ប្រសិនបើគេខ្លាចថានឹងមិនអាចទៅដល់មុហ្សូទើលីហ្វ៖ទេ រហូតទាល់តែពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ

នោះគេត្រូវសង្ហាតមុនពេលទៅដល់មុហ្សទើលីហ្វ្វះ។
ព្រោះមិនអនុញ្ញាតឱ្យពន្យារពេលសង្ហាតរហូតដល់ហ្គ
សពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រឡើយ។

ហើយត្រូវស្នាក់នៅមុហ្សទើលីហ្វ្វះនេះ។
នៅពេលដល់ពេលហ្វាដើររះគេត្រូវសង្ហាតស្វីពុស
ដោយមានការអាហ្សាន និងអ៊ីកម៉ាត់។

បន្ទាប់មក គេត្រូវធ្វើដំណើរទៅម៉ាសអាវិលហារ៉ម
ប្រសិនបើងាយស្រួលក្នុងការធ្វើដូច្នេះ

ឬនៅកន្លែងរបស់គេ

បើសិនមិនអាចទៅទីនោះបាន។

ធ្វើការស៊ីកៀវចំពោះអស់ឡោះ

និងបួងសួងសុំទូអាចំពោះទ្រង់

ដោយតម្រង់ទៅកាន់គិបឡាត់ និងលើកដៃទាំងពីរ
រហូតដល់ភ្លឺច្បាស់។ដូចដែលណាពីបានមានប្រសាសន៍
ថា៖

(ខ្ញុំបានស្នាក់នៅទីនេះ

ហើយទីកន្លែងនេះទាំងមូលជាកន្លែងស្នាក់នៅ)

ហើយលោកបានស៊ីកៀវ

និងបួងសួងសុំទូអា

ដោយតម្រង់ទៅកាន់គិបឡាត់ និងលើកដៃទាំងពីរ។

«وَقَفْتُ هَاهُنَا وَجَمَعْتُ كُلَّهَا مَرْقُفٌ»

«ខ្ញុំបានស្នាក់នៅទីនេះ

ហើយកន្លែងទាំងអស់នៅទីនេះ គឺជាកន្លែងសំណាក់»

ហើយនៅពេលដែលស៊ីកៀវ

និងទូអាបួងសួង

គឺត្រូវបែរទៅទិសគិបឡាត់

ហើយលើកដៃទាំងពីររបស់គេ។

ទីបួន៖ ទង្វើនៅថ្ងៃយ៉ាហាជ្ជី

នៅពេលមេឃភ្លឺក្នុងថ្ងៃយ៉ាហាជ្ជីដែលជាថ្ងៃទីដប់
នៃខែហ្សិលហ៊ីដ្ល៖

អ្នកធ្វើហាជ្ជីត្រូវតម្រង់ទៅកាន់មីណាមុនពេលថ្ងៃរះ
និងត្រូវដើរឱ្យលឿនត្រង់ចំណុចរ៉ាទីមូហាសសើរ។

ពេលទៅដល់មីណា គេត្រូវគប់គោលអាក់ហ្គុះ
ដែលជាគោលចុងក្រោយគេរាប់ពីទិសខាងក្រុងម៉ាក្ក៖
ចំនួនប្រាំពីរគ្រាប់ក្រួសជាបន្តបន្ទាប់។

ដោយគ្រាប់ក្រួសនោះមានទំហំប្រហែលប៉ុនគ្រាប់ល្លើ។
ហើយត្រូវសូត្រតិកពៀរ(كبر) ٱللہ
រាល់ពេលគប់គ្រាប់ក្រួសនីមួយៗ។

ក្រោយពីគប់គោលរួច
គេត្រូវសំឡេះសត្វជំនួនរបស់គេ
ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន។

ក្រោយមក ត្រូវកោរ
ឬកាត់សក់របស់គេសម្រាប់បុរស
ដោយការកោរគឺប្រសើរជាង។
ចំណែកឯស្ត្រីវិញគឺត្រូវកាត់សក់របស់នាងប្រវែងមួយ
ថ្នាំងដែ ដោយមិនតម្រូវឱ្យកោរឡើយ។

នៅពេលដែលបានគប់គោល និងកោរសក់រួច
គឺគេបានបញ្ចប់តំណមអៀហរ៍មដំបូងហើយ
ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់គេវិញ
លើកលែងតែការរួមមេត្រីប៉ុណ្ណោះ។

បន្ទាប់មក
ត្រូវធ្វើដំណើរទៅកាន់ម៉ាក្ក៖ដើម្បីតវ៉ាហ្វីហ្វាហ្គោះ

រួចសាអ៊ីហ្សាដ្ចី ប្រសិនបើគេធ្វើហ្សាដ្ចីតាម៉ាត់តួក
 ឬក៏ហ្សាដ្ចីអ៊ីហ្សាទី ឬហ្សាដ្ចីគីរីន
 ដែលគេមិនទាន់បានសាអ៊ីក្រោយពីតវ៉ាហ្សាតូទូម។
 គេអាចពន្យារការតវ៉ាហ្សា និងសាអ៊ីរហ្សាតដល់ពេលយប់
 ឬនៅថ្ងៃបន្ទាប់ក៏បាន
 ទៅតាមពេលដែលមានភាពងាយស្រួលសម្រាប់គេ។

ទីបួន៖ ទង្វើនៅបណ្តាថ្ងៃតាស្តរិក

នៅពេលដែលបានគេគប់គោល កោរសក់ តវ៉ាហ្សា
 និងសាអ៊ីរួច
 គឺគេបានបញ្ចប់តំណមអៀហរឹមទាំងស្រុង
 ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់គេវិញ
 រួមទាំងការរួមមេត្រីផងដែរ។

ក្រោយពីរួចរាល់
 គេត្រូវវិលត្រឡប់ទៅកាន់មីណាវិញដើម្បីស្នាក់នៅទី
 នោះនាយប់ទី១១ យប់ទី១២
 និងយប់ទី១៣មួយយប់ទៀតចំពោះអ្នកដែលគ្មានការ
 ប្រញាប់។

គេត្រូវគប់គោលទាំងបីនៅពេលថ្ងៃជ្រុះ
 នៅថ្ងៃទី១១ គេត្រូវគប់គោលទីមួយ
 ដែលជាគោលដែលស្ថិតនៅក្បែរម៉ាស្ថិត អាល់ខែហ្វី
 ចំនួនប្រាំពីរគ្រាប់ក្រសបន្តបន្ទាប់គ្នា។
 ត្រូវសូត្រតីកពៀរ(الله) រាល់ពេលគប់គ្រាប់ក្រសនីមួយៗ។ ក្រោយមក
 គេត្រូវឈានទៅមុខបន្តិច
 រួចឈរសុំទូអាឱ្យបានយូរនូវអ្វីដែលគេប្រាថ្នា

ប្រសិនបើមិនងាយស្រួលទេនោះ

គឺអាចទូអាបន្តិចក៏បានដើម្បីកុំឱ្យបាត់បង់ការអនុវត្តតាមស្តីណ្ហ៖។

បន្ទាប់មក គេត្រូវគប់គោលកណ្តាល
ចំនួនប្រាំពីរគ្រាប់ក្រសដូចគ្នា ក្រោយមក
គេត្រូវឈរខាងឆ្វេងហើយតម្រង់មុខទៅកាន់គិបឡា
ត់ហើយសុំទូអាប្អូងស្អាត
ដូចក្រោយពេលដែលគប់គោលទីមួយដែរ។

បន្ទាប់មកទៀត គេត្រូវគប់គោលអាក់ហ្គុះ
ដោយត្រូវធ្វើដូចគ្នា
លើកលែងតែគេត្រូវចាកចេញភ្លាមដោយគ្មានការសុំ
ទូអាបន្ទាប់ពីគប់គោលរួចនោះឡើយ។

ហើយនៅថ្ងៃទី១២ គេត្រូវគប់គោលដូចថ្ងៃទី១១ដែរ
បន្ទាប់ពីថ្ងៃជ្រៃ
ប្រសិនបើគេមានការប្រញាប់ចង់ចាកចេញ
គេអាចចាកចេញពីមីណាបានបន្ទាប់ពីគប់គោលហើយ
នោះ។

ប្រសិនបើគេគ្មានការប្រញាប់ទេ
គេអាចស្នាក់នៅមីណានាយប់ទី១៣មួយយប់ទៀត
ហើយត្រូវគប់គោលទាំងបីនាថ្ងៃទី១៣បន្ទាប់ពីថ្ងៃជ្រៃ
ដូចដែលគេបានធ្វើកន្លងមក។
ហើយការពន្យារពេលស្នាក់នៅនាយប់ទី១៣មួយយប់
ទៀត គឺល្អប្រសើរជាង។

ហើយប្រសិនបើគេពន្យារពេលនាថ្ងៃទី១២នៅឯមី
ណារហូតដល់ថ្ងៃលិចហើយនោះ

គឺវាជិប(ចាំបាច់)លើគេត្រូវស្នាក់នៅមីណានាយបទី១
ពមួយយប់ទៀត
ហើយត្រូវគប់គោលទាំងបីនាថ្ងៃទី១ពបន្ទាប់ពីថ្ងៃជ្រេ
។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើថ្ងៃបានលិចនាថ្ងៃទី១២
ខណៈរូបគេមិនទាន់បានចេញផុតពីមីណា
ដោយមិនមែនជាការជ្រើសរបស់គេទេនោះ ដូចជា
គេបានចេញដំណើរហើយ
តែដោយសារមានការកកស្ទះឡានជាដើម
និងផ្សេងទៀតនោះ
គឺគេមិនតម្រូវឱ្យបន្តនៅដល់ថ្ងៃទី៣ឡើយ
ព្រោះវាមិនមែនដោយសារតែការជ្រើសរើសរបស់គេទេ
។

ទីប្រាំមួយ៖ តវ៉ាហ្វវ៉ាហ្វាក(តវ៉ាហ្វលា)

នៅពេលដែលអ្នកធ្វើហាជ្ជីមានបំណងចាកចេញពី
ក្រុងម៉ាក្កុះទៅកាន់ស្រុកទេសរបស់ខ្លួនវិញ
គឺគេមិនអាចចាកចេញបានទេ
លុះត្រាតែគេបានតវ៉ាហ្វលាជាមុនសិន។
លើកលែងចំពោះស្ត្រីដែលមានរដូវ
និងស្ត្រីក្រោយពេលសម្រាលកូនប៉ុណ្ណោះ
គឺមិនត្រូវតវ៉ាហ្វវ៉ាហ្វាកឡើយ។
ហើយក៏មិនចាំបាច់ឈរនៅមាត់ទ្វារម៉ាស្តិតហាវមដើ
ម្សិលានោះដែរ
ព្រោះគ្មានការរាយការណ៍បែបនោះពីព្យាការីឡើយ។

ហើយត្រូវធ្វើការតវ៉ាហ្វវ៉ាហ្វាកជាភិក្ខុការចុងក្រោយរបស់គេដែលត្រូវបញ្ចប់នៅឯកាក្កៈ
 នៅពេលដែលគេមានបំណងចាកចេញពីក្រុងម៉ាក្កៈ។
 ប្រសិនបើគេបន្តនៅក្រោយពេលតវ៉ាហ្វវ៉ាហ្វាករួច
 ដើម្បីរង់ចាំគ្នា ឬរៀបចំកាបូប
 ឬទិញអ្វីមួយដែលចាំបាច់នៅតាមផ្លូវរបស់គេ
 នោះគ្មានបញ្ហាអ្វីនោះទេ
 ហើយក៏មិនតម្រូវឱ្យតវ៉ាហ្វវ៉ាហ្វាកម្តងទៀតនោះដែរ
 លុះត្រាតែគេមានបំណងពន្យារពេលនៅក្នុងការធ្វើដំ
 ណើររបស់គេ ដូចជាគេចង់ធ្វើដំណើរនៅពេលព្រឹក
 ហើយក៏បានតវ៉ាហ្វវ៉ាហ្វាក
 រួចក៏ពន្យារពេលធ្វើដំណើររហូតដល់ល្ងាចវិញ
 នោះគេត្រូវទៅតវ៉ាហ្វវ៉ាហ្វាកម្តងទៀត
 ដើម្បីឱ្យភិក្ខុការចុងក្រោយរបស់គេដែលត្រូវបញ្ចប់
 នៅឯកាក្កៈ។

Index

សេចក្តីសង្ខេបអំពីរបៀបនៃការធ្វើហានិភ័យ.....	2
សេចក្តីផ្តើម.....	2
ទីមួយ៖ លក្ខខណ្ឌនៃការទទួលយកកិច្ចគោរពសក្តារៈ(អ៊ីហ្គាទាត់)	2
ទីមួយ៖ ក្បួនច្បាប់នៃមីកត.....	4
ទីពីរ៖ ប្រភេទនៃការធ្វើហានិភ័យ និងក្បួនច្បាប់របស់វា.....	5
ទីបី៖ របៀបធ្វើហានិភ័យ និងក្បួនច្បាប់របស់វា.....	7
ទីបួន៖ បម្រាមទាំងឡាយនៃអៀហរីម.....	9
ទីប្រាំ៖ របៀបគវ៉ាហ្វ(ការដើររូបទក្សិណជុំវិញកាក្បុះ).....	11
ទីប្រាំមួយ៖ របៀបសាអ៊ី.....	14
របៀបនៃការធ្វើហានិភ័យ.....	17
ទីមួយ៖ អៀហរីមហានិភ័យ.....	17
ទីពីរ៖ ការស្នាក់នៅមីណា.....	19
ទីបី៖ ការស្នាក់នៅអាវីហ្វៈនិងមុហ្វទើលីហ្វៈ.....	19
ទីបួន៖ ទង្វើនៅថ្ងៃយ៉ាហានិភ័យ.....	22
ទីបួន៖ ទង្វើនៅបណ្តាថ្ងៃតាស្តរិក.....	23
ទីប្រាំមួយ៖ គវ៉ាហ្វវ៉ាហ្វា(គវ៉ាហ្វលា).....	25